

Skog Alnarp

Hessen till Alnarp, tur och retur

Nyligen återvände Catharina Schmidt till Alnarp, tillsammans med ett tiotal andra skogliga kollegor från Tyskland.

Hon ingår i ett växande europeiskt nätverk med Euroforesters.

En vecka med exkursioner ledde till flera jämförelser mellan svenskt och tyskt skogsbruk.

– Under några månader har vi besökt flera länder och fått kunskap om olika typer av skogsbruk. För att få ihop besöken kontaktade jag tidigare kurskamrater från Euroforester-programmet.

– Vi håller kontakt med varandra, vilket ger väldigt många inblickar och trevliga kontakter med europeiskt skogsbruk, berättar Catharina.

Hon tog sin Euroforester-examen 2019. Här är hennes berättelse.

»
Intresset för frågorna väcktes av morfar som var skogsman hemma i Tyskland. Det ledde vidare till en skoglig utbildning och programmet för Euroforester i

Catharina Schmidt

Alnarp. Kurskamraterna kom från flera länder, vilket var bra på många sätt. Det bidrog till att se skogsbruket från olika perspektiv och jag fick många skogsintresserade vänner runt om i Europa.

Efter Alnarp återvände jag till Tyskland för att bygga på utbildningen till vad som närmast kan jämföras med en jägmästare, men det är flera skillnader. Utöver fem års studier krävs två års praktik med viss lön. Det är alltså en längre utbildning än i Sverige. En annan skillnad är att vi måste ta jaktlicens.

Den här resan är en del i vår praktik. Annars arbetar jag vid skogsförvaltningen i Hessen, i centrala Tyskland. Man kan säga det är en blandning av Skogsstyrelsen och Sveaskog. Förutom att vara en myndighet, med tillsyn av allt skogsbruk, förvaltas delstatens 340 000 hektar. Vårt kontor förvaltar 4 000 hektar egen skog och flera kommunala skogar.

I Tyskland talar vi mycket om multi-funktions-skogar. Det är viktigt att ta hänsyn till friluftslivet. Kraven är förstas relativt höga med över 80 miljoner invånare på en mindre landyta än Sveriges.

Vi bedriver olika former av kontinuitetsskog. I Hessen får ett hygge vara maximalt

Professorn Magnus Löf berättar för Henning Koch, Catharina Schmidt, Thiemo Stampe och Lena Grün om ett försök att överföra granskog till blandskog av löv

ett hektar och eftersom våra skogar är FSC-certifierade är gränsen 0,3 hektar. Det innebär i huvudsak naturlig förnygring och att vi hugger luckor för att få in ljuskrävande träd som tall och lärk. Oftast måste vi stängsla för att klara lövträden från viltskador. En nackdel med naturlig förnygring är att vi går vi miste om fördelarna med förädlade plantor.»

På grund av granbarkborrar har vi nu ändå tvingats ta upp en del större hyggen. I mitt distrikt har vi knappast några levande granar kvar. Efter angreppen görs många försök att byta trädslag. Ofta ersätts granen med douglasgran och ek.

Vårt mål i de statliga skogarna är att ha en blandning av fem olika trädslag i bestånden, däribland ek, douglas, lönn, sykomore, fågelbär, europeisk lärk och rödek.

Certifieringen tillåter en femtedel främmande trädslag, vilket är betydligt

generösare än i Sverige.

Vi har fått inblickar i Sveriges intensiva debatt om skogen. Något liknande har vi inte i Tyskland, där finns en bredare samsyn om skogen och dess många möjligheter. »

UTBILDNINGEN till Euroforester började kring sekelskiftet i samarbete med IKEA, som finansierade stipendier till studenter i Östeuropa. Nu har Euroforester växt till ett mastersprogram. Totalt har över 700 personer, från ett tiotal länder, gått minst två kurser. De flesta kommer från Sverige, följt av Polen, Ryssland, Lettland, Litauen och Estland. Många återfinns på nyckelpositioner inom företag, förvaltning och universitet runt om i Europa.

– En undersökning för några år sedan visade att 85 procent av de tillfrågade har kontinuerlig kontakt med sina kurskamrater, berättar Andis Zvirgzdins, koordinator Euroforester